

Debetsiden ligger lige for, og mit Indtryk er, at Debetsiden har vi faaet opgjort, men jeg vil ved mine Bemærkninger have understreget, at der ogsaa findes en Kreditside i denne Sag.

Alfred Christensen: Jeg vilde ikke have taget Ordet ved denne Lejlighed, naar der ikke i Gaar var sagt om Herluf Winge nogle Ord, som ikke bør staa uimodsagte. De blev allerede paatalt saa skarpt i Gaar, at det maa staa klart for Tinget, at en Mand som Hr. Winge er Danmarks største Fuglekender, og at han ikke kender Fuglene fra udstoppede Eksemplarer i Museerne, men af Selvsyn fra Mark og Skov, og jeg kan dristigt sige, at medens Forslagsstillernes Ordførere, det ærede Medlem fra Næstved (Andreasen), maaske i sit Liv ikke har undersøgt 5, endsige 100 Raagemaver eller -kroer, har Hr. Winge gjort det i Tusindvis. Sagskyndig er Manden, og det burde ikke her være udtalt med Navns Nævnelser, at han var en Undermaaler, som kun kendte sit Fag fra udstoppede Eksemplarer. Sligt plejer vi heller ikke at gøre her i Tinget, Herluf Winge er i dette Forhold ustævnt Trediemand. Han kæmper for sine Fugle baade ved Hjælp af sin Kærlighed til dem og ved Hjælp af sin Videnskab. Hans Kærlighed faar i mange Henseender Overtaget over hans Videnskab; thi han elsker disse Fugle saa højt, at det vilde være ham imod ikke blot at udrydde dem her i Landet, men i det hele taget at dræbe dem. Hans Ideal er, at alle de vilde Fugle og alle de vilde Dyr skulde leve: Ørne, Falke, Høge, Ræve og rimeligvis ogsaa Ulve — om der var nogle af dem tilbage, de har jo været her i tidligere Tid — og selvfølgelig saadanne Dyr som Væselen og Maaren. Intet af disse Dyr maa efter hans Synsmaade Folk hade, og den Synsmaade har man Lov til at have. Den præger hele hans Færd og de Erklæringer, han giver, men der er ikke Tvivl om, at han ved en Analyse af Indholdet af en Raagemave samvittighedsfuldt vil angive det Indhold af den, som den virkelig udviser. Manden er paalidelig nok, men han er, som sagt, præget af sin Kærlighed til sin Sag. Hvis jeg var plaget af en Duehøg og vilde skyde den, vilde jeg derfor ikke spørge Herluf Winge om Forlov, for jeg ved, at han vilde sige Nej, men det kan ikke være Manden til Forklejning. Vilde jeg drikke mig en Snaps, vilde jeg ikke spørge Lars Kvist om Tilbedelse; det ærede Medlem fra Nibe (Kvist)

er dog vor gode Ven og et hædret Medlem af dette Ting.

Det er Ulykken, at saa snart vi nævner Dyr og Dyrs Behandling, stikker nogle, som kalder sig Dyrebeskyttere, Hovedet frem, og de er i saa høj Grad prægede af Ukendskab til Dyrenes Liv, at det gør en ondt at høre. Det er de mest fantastiske Historier, som dukker op, saa snart der er Tale om Dyr, og derfor gjorde det Forsvar, som det ærede Medlem fra Bornholm (Kofoed) nu førte for Raagerne, saa godt et Indtryk paa mig — jeg skal komme tilbage til det senere —, thi det blev ført paa den Maade, hvorpaa vi skal føre en Diskussion om denne Sag: for og imod, Raagerne er nemlig store Syndere, men de gør ogsaa megen Gavn. Heller ikke det Menneske er født her paa Jorden som saa stor en Synder, at han ikke i sit Liv gør nogen Gavn, ondt og godt er i Regelen blandet sammen.

Det er, som sagt, meget fantastiske Ting, man faar at høre af de Mennesker, der blander sig i Diskussionen om Dyr. En Kamel gaar rundt paa Københavns Gader med et Dækken over sig og med et Skilt, hvorpaa der staar, at man skal købe en bestemt Slags Cigaretter, straks er der Dyrebeskyttere, som siger: Kamelen er skabt til at vandre i Saharas Ørken, den skal have Varme om sig og Sand under Fødderne, det er Dyrplageri at lade den gaa om her paa Gaderne. Det er Vrøvl, ganske simpelt. Hvad Kulden angaar, er vort Klima af lige saa god Beskaffenhed, ja bedre for en Kamel end Klimaet i Saharas Ørken. Forplejningen foregaar i en Stald, Foderet er altid rigeligt til Stede. Enhver, der har læst Beretninger om Kamelen, vil vide, at Sult og Tørst er dens Lod, og at det er knapt for den at staa Livet igennem. Den har i sit Hjemland ingen Stald at gaa ind i om Natten, om Dagen brænder Solen med indtil 50 Graders Varme, og om Natten synker Temperaturen ned til Frysepunktet. Saa stor Temperaturveksel har vi ikke. Naar Fuglene i Tivolis lille Zoologiske Have sidder og sover om Aftenen, naar det elektriske Lys er tændt, er der en Stab af Dyrevenner, som gaar til Direktion og Politi og siger: Her finder et skrækkeligt Dyrplageri Sted, de slukker ikke Lyset, naar Fuglene skal sove. Jeg svarer dertil: Gaa hen ud for Helliggejst's Kirke i Vimmelskaffet om Aftenen og se, at der sidder ikke 500, men flere Tusinder Graaspurve i Træerne, selv om Temperaturen synker til 11—12 Graders